

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

לפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש המבקש

נגד

משיבה המשיבה

בעניין הקטינים

ה' יליד 2009
א' ילידת 2011
ש' יליד 2013

החלטה

1. עסקינן בבקשת רשות ערעור על שתי החלטות בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט ניר זיתוני) בתיק תלה"מ 53945-09-23 (להלן: "התיק קמא"). האחת, מיום 19.2.2025 (להלן: "ההחלטה קמא"), במסגרתה נדחתה בקשת המבקש לעיון מחדש בהחלטה מיום 28.11.24, שדחתה את בקשת המבקש לביטול חיובו במזונות הקטינים א' וש' לחודשים יולי-אוגוסט 2024, וכן ביטול חיובו במדור הקטין ה' מאז שעבר להתגורר עם המבקש. ההחלטה השנייה ניתנה בדיון שהתקיים בתיק קמא ביום 2.3.25, במסגרתו נדחתה בקשת המבקש, ליתן צו לרשות האוכלוסין להמצאת טופס בירור פרטי נוסע עבור המשיבה, והכל כפי שיפורט להלן.
- 7
- 8 **רקע וההחלטה קמא**
- 9 המבקש והמשיבה (להלן גם: "הצדדים" ו-"האב" ו-"האם" בהתאמה) ניהלו קשר זוגי, ממנו הביאו לעולם
- 10 שלושה קטינים שפרטיהם בכותרת. בין הצדדים מתנהלים מספר הליכים בבית משפט קמא, לרבות התביעה
- 11 קמא, במסגרתה תבע המבקש כאן מספר סעדים, ובהם השתת תשלום מזונות הקטין ה' ותשלום מדור על
- 12 המשיבה, מיום מעבר הקטין ה' לבית המבקש ועד בכלל; לפטור את המבקש מנשיאת מזונותיו של ה' למפרע;
- 13 חיוב והשתת תשלומים בגין נסיעות המבקש, על המשיבה; לפטור את המבקש מנשיאת מזונות שלושת הקטינים
- 14 בחודשי הקיץ מיום 20.06 ועד יום 31.08 ולהשית מזונות לתקופה זו על המשיבה וכן העברת קצבת הילדים
- 15 ומענק החינוך מהמל"ל ישירות אל המבקש.
- 16 3. רקע נרחב פורט בהחלטתי ברמ"ש 14590-09-24, במסגרתו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, על
- 17 החלטת מזונות זמניים. אין צורך לחזור על הדברים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

4. ביום 25.10.24 הגיש המבקש בקשה בתיק קמא, להקפאת הליכי ההוצל"פ המתנהלים נגדו (תיק הוצל"פ 000000-02-17). אשר עניינם גביית חוב מזונות קטינים. במסגרת הבקשה, טען המבקש כי הוא מחזיר הלוואות; כל חודש המינוס מעמיק; המשיבה לא מילאה הרצאת פרטים כנדרש ולא המציאה כל המסמכים הנדרשים; הקטין ה' חי עם המבקש כשלוש שנים והמבקש נושא בכל הוצאותיו.
5. המבקש ביקש להקפיא את כל הליכי ההוצל"פ, כי הופקו עיקולים על זכויותיו הפנסיוניות.
5. ביום 30.10.24, ניתנה החלטה בתיק קמא, שקיבלה את בקשת המבקש, וניתן צו ארעי לעיכוב הליכי מימוש עיקול כספים בתיק ההוצל"פ, עד להכרעה בבקשה.
6. ביום 18.11.24 הוגשה תגובת המשיבה לבקשה, במסגרתה הביעה תרעומת על הסעד הארעי שניתן למבקש. עוד טענה בתגובתה, כי המבקש מנסה לערער באמצעות הבקשה, על החלטת רשמת ההוצל"פ ועל החלטת בית המשפט המחוזי (במסגרתה נדחתה בקשת רשות ערעור על מזונות זמניים, ראו סעיף 3 לעיל). המבקש החליט על דעת עצמו לא לשלם מזונות ולא לשלם מחציות, לרבות תשלום מזונות הקטינים א' ושי' לחודשים יולי-אוגוסט 2024. המבקש לא מקיים הסדרי שהות עם הקטינים א' ושי'. המבקש לא הציג תמונת מצב אמיתית בעניין מצבו הכלכלי. התנהלות המבקש גורמת למשיבה ליטול הלוואות וליצור חובות. הוצאות המדור של המשיבה לא פחתו בעקבות מעבר הקטין ה' למשיב, לאחר הסתה של המשיב.
7. ביום 28.11.24, הוגשה תשובת המבקש לתגובת המשיבה, במסגרתה פירט שוב לגבי מצבו הכלכלי העגום לדבריו. כן נימק כי לא שילם את מזונות הקטינים א' ושי' לחודשים יולי ואוגוסט, כי בחודשים אלה הם שהו מעל 65% מהזמן אצלו.
8. ביום 28.11.2024 ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשת המבקש, שהתקבלה בחלקה. להלן חלקה האופרטיבי:
5. לאחר עיון בבקשה, בתגובה, ובתשובה לתגובה החלטתי לקבל את הבקשה בחלקה ולהורות על עיכוב הליכי הוצל"פ שעניינם חיוב האב במזונות הקטין ה' מיום 1.10.21 ואילך מהטעמים שיפורטו להלן.
6. ראשית, בקשת האב אינה פשוטה. לאב תרומה של ממש למצב אליו נקלע כאשר עשה דין לעצמו בהפסקת תשלום חיובים פסוקים, גם בחופשת הקיץ האחרונה בנוגע לא' ושי'. עם זאת, האב הראה במסמכים כי נקלע למצב כלכלי קשה המעמיד בסכנה את יכולתו לספק את צרכיו של ה' המתגורר אצלו.
- ...
7. שנית, עיקול כספי פנסיה גורם נזק של ממש לאב בטווח הארוך...
8. שלישית, החלטה זו אינה בבחינת ערעור על החלטת כב' הרשמת בתיק ההוצל"פ או על החלטת בית המשפט המחוזי, אשר דחה בקשת רשות ערעור של האב על החלטה שעניינה מזונות זמניים. לכל החלטה יש נקודת מבט שונה. לכל ערכאה סמכויות שונות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

9. רביעית, גם אם האב עדיין לא המציא כל מסמך אפשרי, האב פרש תמונה טובה יותר מזו שהיתה מונחת קודם, המאפשרת להתרשם כי מתן אפשרות לאם לפעול לגביית מזונות ה' עד להכרעה בתביעה זו, אינה מוצדקת, ועלולה לגרום לנזק של ממש לה'.

10. חמישית, לא נסתרה טענת האב לפיה האם חיה עם בן זוג אמיד. בן הזוג של האם אינו מחוייב לשאת במזונות ילדי הצדדים במקום האב, אך די באמידותו הבלתי מוכחשת, כדי להגיע למסקנה הלכאורית לפיה החלטה זו לא תחשוף את האם ואת הקטינים הגרים עימה לחרפת רעב, למרות שהאם מיוצגת בתיק זה ע"י הסיוע המשפטי.

11. על כן, אני מורה על עיכוב הליכי גביית חיובי מזונות בגין הקטין ה' בתיק ההוצל"פ הנ"ל לתקופה מיום 1.10.21 ואילך, עד להכרעה בתביעה זו. כמו כן, אני מותיר על כנו את הסעד הארעי במובן זה שלא ימומש העיקול שהוטל בתיק ההוצל"פ על כספי הפנסיה של האב אצל המחזיקה מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ.

..."

ביום 21.1.2025, הגיש המבקש בקשה בתיק קמא, להורות כדלקמן:

9.

55. מבוקש כי ביהמ"ש יורה להוצל"פ לקזז את מרכיב המדור של ה' בהתאמה מיום 01.09.21 ועד היום ועד בכלל. ולא זו בלבד, אלא, גם את כלל ההצמדות, הריביות והשיערוכים שנוספו אליהם ואל מזונותיו של ה', אשר העלו את החוב המדומה באלפי שקלים נוספים. לרבות ריביות, הצמדות ושיערוכים שנוספו בגין אי הקטנות של האם בתיק, והקטנות שבוצעו באיחור אדיר.

56. מבוקש כי ביהמ"ש הנכבד, גם יורה על הקפאת החוב הלכאורי של מזונות יולי ואוגוסט 2024, עד לתום בירור תביעת המזונות שהוגשה.

57. מבוקש כי ביהמ"ש יורה להשיב לי את כל משכורתי שנלקחה ממני, לרבות הסכום בסך 4,000 ₪ עליו הורתה הרשמת כי ילקח ממני בכל מקרה. ויבטל את כלל העיקולים למפרע ולעתיד. הן על משכורתי, הן בבנק ישראל, הן בחברת האשראי, הן בבנק יהב, ועל כל נכסיי.

לטענת המבקש, חרף ההחלטה קמא מיום 28.11.24, רשמת ההוצל"פ ממשיכה להטיל עליו עיקולים חדשים, לרבות על משכורתו וכן כספי קופה מחברת מנורה.

10. בהחלטת בית המשפט קמא מיום 21.1.2025, נקבע כי הבקשה לעיל היא למעשה ערעור על רשמת ההוצל"פ, שיש לנקוט בגינה הליך נפרד מתאים.

בהחלטה נוספת מאותו יום, חידד בית משפט קמא וקבע כי "לאור עיון נוסף בהחלטת כב' רשמת ההוצל"פ שצורפה לבקשה הקודמת של האב מהיום, אני מורה לב"כ האם להגיב עד ליום 11.2.25 לבקשה הקודמת של האב מהיום, רק לגבי הפחתת רכיב המדור המיוחס לה' ובקשת האב לביטול החיוב במזונות לחודשים יולי ואוגוסט 2024..."

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

11. ביום 19.2.25 הוגשה תגובת המשיבה. לטענתה, מדובר בבקשה ממוחזרת. בית המשפט אינו ערכאת ערעור על עצמו, והמבקש לא העלה טענות חדשות. המשיבה חזרה על עמדתה כפי שהובעה בתגובתה לבקשה הקודמת (ראו סעיף 6 לעיל), והדגישה כי הסתמכה על פסק המזונות עת שכרה בית מותאם לשלושת הקטינים.
12. ביום 19.2.2025, ניתנה ההחלטה קמא, להלן עיקריה:
1. לפני בקשת האב מיום 21.1.25 לעיין מחדש בהחלטה מיום 28.11.24 ולהורות על ביטול חיוב האב במזונות הקטינים א' וש' לחודשים יולי ואוגוסט 2024 בסך של 5,355 ₪, וכן לבטל את רכיב המדור המתייחס לקטין ה' מאז שעבר לגור אצל האב בשיעור של שליש מרכיב המדור הכולל ובסך של 11,372 ₪ לפחות עד 1.12.24. במסגרת הבקשה נתבקשו סעדים נוספים, אך כבר נקבע בהחלטה קודמת כי הסעדים הנוספים הם למעשה ערעור של החלטת כב' רשמת ההוצל"פ מיום 8.1.25, ולכן אדון רק בשני סעדים אלה.
 2. ...
 3. לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתיק החלטתי לדחות את הבקשה מהטעמים שיפורטו להלן.
 4. ראשית, בית המשפט כבר הלך כברת דרך לקראת האב כאשר הורה בשלב דיוני מוקדם על עיכוב הליכי גביית מזונות עבור הקטין ה' לתקופה מיום 1.10.21 ואילך. מדובר בהחלטה חלוטה במובן זה שחלף המועד להגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה. הגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטה שכזו, פוגעת לא רק באינטרס ההסתמכות של האם על כך שההחלטה לא תשתנה לפחות עד הדיון בתביעה, אלא גם בכלל ציבור המתדיינים שנפגע בעקבות הנטייה של חלק מבעלי הדין לשוב ולפנות לבית המשפט בענין שכבר נדון והוכרע לאחר בחינת טענות שני הצדדים.
 5. שנית, בשלב מוקדם ולכאורי זה אין כל הצדקה לבטל את החיוב של האב במזונות עבור חודשי הקיץ האחרון (יולי – אוגוסט 2024). האב עשה דין לעצמו כאשר החליט שלא לשלם מזונות כי סבר שאין לכך הצדקה שכן הקטינים היו אצלו 65% מהזמן. אין לעמדה זו כל בסיס משפטי. כאשר הורים מסכימים על זמני שהות בתקופה מסוימת השונים מזמני שהות הפסוקים ואינם כוללים בהסכמה שינוי בדמי המזונות, יש לשלם את דמי המזונות באותה תקופה לפי פסק הדין. מי שנוהג אחרת, כמו האב במקרה שלפני, חושף עצמו להליכי גביית חוב מזונות ואין לו אלא להלין על עצמו.
 6. שלישית, גם באשר לרכיב המדור לא מצאתי הצדקה בשלב זה לשנות את נקודת האיזון העדינה בה בחרתי בהחלטה מיום 28.11.24. יש ממש בטענת האם לפיה האם הסתמכה על כך ששלושת הקטינים גרים עימה כבית עיקרי כאשר שכרה בית גדול. המעבר של ה' לאב לא נעשה בהחלטה שיפוטית אלא בעשיית דין עצמית, שרק לאחר מעשה, קיבלה גושפנקא

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

חלקית בהחלטות של שתי ערכאות, תוך ביקורת על האב ועל הקטין ה'. במצב דברים שכזה אין הצדקה להוסיף על ההקלות שניתנו לאב, בין אם מצבו קשה ובין אם לאו, ע"י הפחתת שליש מרכיב המדור בדמי המזונות.

"...

בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

13.

ביום 2.3.2025 התקיים דיון בתיק קמא, במהלכו נשמעו הצדדים בהרחבה. בסוף הדיון ניתנו הוראות בית משפט קמא לעניין הגשת תצהירי עדות ראשית, קביעת מועד לשיבת קדם משפט מסכם וכן מועד לשיבת הוכחות. כמו כן קבע בית משפט קמא בהחלטתו כדלקמן:

"לאחר ששמעתי באריכות את הנוכחים לא מצאתי הצדקה להוסיף על החלטות הביניים הרבות שניתנו בתיק זה. כמו כן, לא מצאתי הצדקה לתת צו המורה למשרד הפנים להמציא טופס בירור פרטים על נוסע בכל הנוגע לנסיעות של הנתבעת לחו"ל.

מדובר בתביעה של האב לשינוי בחיובי המזונות, בעקבות שינויי נסיבות נטענים. בתביעה מסוג זה על בית המשפט לערוך השוואה בין נתוני היסוד לפסיקת מזונות שעיקרם הכנסות, יכולת כלכלית וזמני שהות במועד פסיקת המזונות הקיימת לעומת המועד בו הוגשה התביעה. ההיבט של רמת החיים של האם כפי שהוא משתקף בנסיעות לחו"ל הוא היבט שולי במידה שלא מצדיקה מתן צו בעניין זה".

אף בגין רכיב זה בהחלטה מיום 2.3.25, הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

טענות המבקש בבקשת רשות הערעור

14.

המבקש חזר בהרחבה על הרקע ועל טענותיו בבקשה קמא. להלן תמצית עיקר טענות המבקש בבקשת רשות הערעור:

בכל הקשור להחלטה קמא מיום 19.2.25:

- א. ההחלטה קמא היא החלטה שבית משפט קמא לא נתבקש לה, תוך שהפך את החלטתו הקודמת מיום 28.11.24 בחוסר סמכות, והכריע במרכיבי התביעה, מבלי שבכלל דן בה, ולא הביא את התיק לשמיעה.
- ב. בהחלטתו, בית משפט קמא לא הסתמך על מאום זולת טענות לכאוריות כלשונו, פגע בזכויות הדיוניות של המבקש, וקבע מסמרות בתביעה שטרם דן בה או התבררה. חרף שפסק כי הקטין ה' יגור אצל אביו וחרף הקפאת מזונותיו בהחלטה שיפוטית, הטיל על המבקש לשלם את חלקו של הקטין במרכיב המדור, ללא כל סיבה הנסמכת על אף ראיה או דבר אחר, ומבלי שהמשיבה שכרה מדור.
- ג. בקשת המבקש מיום 21.1.25 כלל איננה בקשה לעיון חוזר, אלא בקשה דחופה שהוגשה לתיק קמא, במסגרתה התבקש בית משפט קמא להורות להוציא לקיים את ההחלטה מיום 28.11.24.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

- ד. בהחלטה קמא החליט בית משפט קמא בחוסר סמכות, לשנות החלטה חלוטה שניתנה קרוב לשלושה חודשים קודם לכן ביום 28.11.24, באופן שהופך את הנכתב בה ומשנה אותה מהיסוד. ההחלטה ניתנה תוך התעלמות מבקשתו האמיתית של המבקש, התעלמות מבקשת ההבהרה של רשמת ההוצל"פ, ותוך שמאין זכויותיו הדיוניות של המבקש.
- ה. בית משפט קמא סותר את החלטותיו. בהחלטה מיום 28.11.24 נקבע כי ה' גר עם האב למעלה משלוש שנים, ונקבע כי המשיבה גרה עם בן זוג אמיד בביתו שלו. בהחלטה קמא נכתב, כי לכאורה המשיבה הסתמכה על דמי מדור עבור בנה ה'. ולכן יש להעביר דמי המדור עבור הקטין לידה. כל זאת אפילו מבלי שהביאה המשיבה כל אסמכתא המציגה כי שוכרת מדור עבור בנה ה', אשר דר עם אביו.
- ו. מזונות קטינים כרוכים יחד עם רכיב המדור. זו רוח הפסיקה, ומרכיבים אלו כרוכים ושלובים זה בזה. דין המדור הוא כדין המזונות ודין המזונות כדין המדור. אין לכך כל פרשנות אחרת, ולא תיתכן פרשנות שונה, או הפרדה. ודאי לא כאשר בית המשפט כורך אותם יחד תחת הצירוף "דמי המזונות".
- בכל הקשור להחלטה קמא מיום 2.3.25:
- ז. קיים צורך מהותי לבצע חקירה כלכלית למשיבה ולבן זוגה, ולתא המשפחתי המשותף שמנהלים יחד. יש לזה השלכה מהותית על המציאות, ודברים כגון דא נחקרים בתביעות מזונות כבשגרה. בית המשפט קמא מאפשר למשיבה להתעלם מהתקנות המורות לה להציג מצבה הכלכלי האמיתי, עת המשיבה נמנעת מלהציג את מצבה הכלכלי בהרצאת פרטים כנדרש בתקנות. המבקש ביקש ביום 2.3.25, ובית משפט קמא דחה את בקשתו.
- ח. על מנת לקבוע כושר השתכרות, יש חובה לעיין בתלושי שכר והכנסה קודמים של הורה שטוען שנתון בחסרון כיס לכאורי, וכי פוטר או התפטר לכאורה מעבודותיו סמוך לתביעה שהוגשה נגדו ובעקבותיה. המבקש הציג כל תלושי שכרו ומצבו הפיננסי. המשיבה מסרבת, והכל כדי לטעון לחסרון כיס מדומה.
- ט. המבקש ביקש מבית משפט קמא ביום 2.3.25, צו לגילוי מסמכים בו ניתן לראות את כל תלושי שכרה של המשיבה לעבר, מצבה בחשבון, וגם צו המורה להציג מרשות האוכלוסין כניסותיה ויציאותיה מהארץ, היעדים והמועדים. יש בזאת ממש לשם התביעה והוכחתה. המשיבה טענה לכאורה לחסרון כיס, אולם לא הציגה כל ראיה לשם כך, וידוע כי המשיבה מרבה לצאת לנופשים בחו"ל, לרבות ליעדים המיועדים לבעלי יכולת כלכלית.
- י. בדחיית הבקשה, מעקר בית משפט קמא את יכולת המבקש להוכיח עושרה של המשיבה, אורח חייה, הכנסותיה, והוצאותיה על מותרות ונופשים, שאינם יכולים להתיישב עם טענתה לחסרון כיס לכאורי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

דיון והכרעה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
15. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה ובתיק קמא, שוכנעתי לדחות את בקשת רשות הערעור על שני מרכיביה אף ללא צורך בתשובה, וזאת מכח סמכותי על פי תקנות 138(א)(2) + (5) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות").
- להלן אנמק החלטתי.
16. בבקשת רשות הערעור דנן משיג המבקש על שתי החלטות, כמפורט לעיל בסעיף 14. אדון בהן אחת אחת.
17. **בכל הקשור להחלטה קמא מיום 19.2.25**, הבהיר בית משפט קמא ברישא ההחלטה, כי זו תעסוק בשני נקודות בלבד – בקשת המבקש לביטול חיובו במזונות הקטינים א' ושי' לחודשים יולי ואוגוסט 2024, וכן ביטול רכיב המדור המתייחס לקטין ה' מאז שעבר לגור אצל המבקש.
18. לא מצאתי ממש בטענת המבקש, לפיה אין עסקינן בבקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 28.11.24. עיון בכתבי בית הדין של המבקש בתיק קמא ובהחלטות קמא מלמד, כי המבקש חזר על טענותיו בבקשתו, נשוא ההחלטה קמא מיום 19.2.25, לרבות טענותיו לעניין ביטול חוב המזונות בגין חודשי יולי-אוגוסט 2024. טענות אלה (ואחרות) נדונו והוכרעו בהחלטה מיום 28.11.24. לפיכך, בבקשתו נשוא ההחלטה קמא מיום 19.2.25 מהווה בקשה לעיון חוזר בנקודה זו.
19. כעת משיג המבקש על ההחלטה מיום 28.11.2024 בבקשה לעיון חוזר, שעה שהמועד להשיג על ההחלטה מיום 28.11.24 חלף זה מכבר (כפי שאף ציין המבקש בבקשתו דנן). ידועה הפסיקה הקובעת, כי אין לאפשר את "ריפוי" הפגם של אי הגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה הראשונה במועד, בדרך של הגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה בבקשה לעיון חוזר עליה.
- ראו לעניין זה –
- בע"מ 17444-09-24 פלוני נ' פלוני (21.11.2024);
- רמ"ש (חי') 32177-03-22 מ. ב. נ' ת. ה (15.3.2022), פסקה 16 והפסיקה שם.
20. היות שחלף המועד להגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה מיום 28.11.24 (30 ימים – ראו תקנה 45 לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020), יש לבחון אם היתה הצדקה להגשת בקשה לעיון חוזר ביום 21.1.2025.
21. בנדון ידועה הפסיקה הקובעת, כי ככלל לא תתקבל בקשה לעיון חוזר בהחלטה מקום בו הטענות המועלות בה הן ערעוריות באופיין, או כאשר לא חל שינוי בנסיבות המצדיק את שינוי ההחלטה (ראו לענין זה רע"א 5691/18 ודובין נ' כונס נכסים רשמי ואח' (1.11.2018), פסקה 9 והאסמכתאות שם).
- המקרה שלפנינו אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה. **המבקש לא הצביע על שינוי נסיבות שחל מאז מועד מתן ההחלטה המקורית, היינו מיום 28.11.24, אשר יש בו כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטה.** למעשה, הטענות/הבהרות בבקשתו קמא, המופנות בחלקן נגד ההחלטה מיום 28.11.24, ובחלקן נגד החלטות רשמת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

- 1 ההוצל"פ, הן טענות בעלות אופי ערעורי. בכל הקשור להשגה על החלטות רשמת ההוצל"פ, הופנה המבקש
2 בהחלטה מיום 21.1.25 לנקוט הליך נפרד, מתאים; בכל הקשור להשגה על הקביעות בהחלטה מיום 28.11.24,
3 המועד להגשת בקשת רשות ערעור חלף זה מכבר, כאמור לעיל.
- 4 **די היה בנימוק דיוני זה בכדי לדחות את בקשת רשות הערעור בנקודה זו.** 22.
5 מעבר לכך, גם בחינת הבקשה לגופה, וביתר טענות המבקש, מלמדת כי אין מקום להיעתר לה.
- 6 לא שוכנעתי מטענות המבקש, לפיהן בית משפט קמא הפך לכאורה את החלטתו הקודמת מיום 28.11.24 בחוסר
7 סמכות, הכריע במרכיבי התביעה קמא, פגע בזכויות הדיוניות של המבקש, או קבע מסמרות בתביעה קמא.
8 ההחלטה קמא מיום 19.2.25, ניתנה כהשלמה להחלטה מיום 28.11.24, בעקבות בקשת המבקש, ויש לקרוא את
9 שתי ההחלטות יחד. כל שהורה בית משפט קמא בהחלטה מיום 28.11.24 היה, כי הליכי גביית חיובי מזונות
10 בגין הקטין ה' בתיק ההוצל"פ יעוכבו עד להכרעה בתביעה קמא, וכי לא ימומש העיקול שהוטל בתיק ההוצל"פ
11 על כספי הפנסיה של המבקש אצל המחזיקה מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ.
- 12 לא נקבע דבר בהחלטה מיום 28.11.24 לעניין נשיאת המבקש בדמי המדור עבור הקטין ה', נשיאתו במזונות
13 הקטינים עבור חודשי יולי-אוגוסט 2024 או עיקול משכורתו של המבקש, ושאר טענותיו שהועלו בבקשתו קמא
14 מיום 21.1.25. כך שלא ניתן לומר, כי בית המשפט קמא הפך את החלטתו בנושאים בהם כלל לא פסק.
- 15 במצב דברים זה לא מצאתי להתערב בקביעה מקביעות ההחלטה קמא מיום 19.2.25. ההחלטה נומקה כדבעי
16 על כל מרכיביה ונימוקיה מקובלים עלי. לא שוכנעתי אף מטענת המבקש, לפיה דמי המזונות והמדור כרוכים
17 יחדיו, בכל הקשור לחיובו במדור הקטין ה'. רכיב זה נדון ונומק בהחלטה קמא, ולא מצאתי בנימוקים אלה
18 מתום.
- 19 **בכל הקשור להחלטה קמא מיום 2.3.25, גם לא מצאתי מקום להתערב.** עסקינן ברכיב בהחלטה שניתנה בסוף
20 דיון שהתקיים במעמד הצדדים, אשר נשמעו באריכות בפני בית משפט קמא. נימוקי בית משפט קמא, לדחיית
21 בקשת המבקש למתן צו בעניין המשיבה, המורה לרשות האוכלוסין להציג את כניסותיה ויציאותיה מהארץ,
22 היעדים והמועדים – מקובלים עליי.
- 23 יצוין כי מדובר בהחלטה דיונית, לגביה נאמר לא אחת בפסיקה, כי בהחלטות דיוניות כאמור, לערכאה המבררת
24 נתון שיקול דעת רחב, וערכאת הערעור ממעטת להתערב; התערבות בהחלטות מעין אלו שמורה למקרים חריגים
25 בלבד, והמקרה דנן אינו כזה [ראו לעניין זה למשל: רע"א 1377/21 **סיאט כרמל סחר יבוא ויבוא בע"מ נ' אורית פלד** (10.6.21)].
26
- 27 בנימוקי בקשת רשות הערעור ציין המבקש כי ביקש מבית משפט קמא ביום 2.3.25, צו לגילוי מסמכים בו ניתן
28 לראות כל תלושי שכרה של המשיבה לעבר ומצבה בחשבון, בקשתו נדחתה והוא מבקש להשיג אף בנקודה זו.
29 יצוין כי לא ראיתי כל בקשה כזו בכתב בתיק קמא; ייתכן שהמבקש התכוון כי נושא זה עלה בדיון בעל פה בפני
30 בית משפט קמא; במצב דברים זה אין מקום להתערבות ערכאת הערעור. אין בכך בכדי למנוע מהמבקש להגיש
31 בקשה נפרדת, חדשה בנדון לבית משפט קמא.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25-03-53737 המבקש נ' המשיבה

סוף דבר

27. לאור כל האמור לעיל אני מורה על דחיית בקשת רשות הערעור על שני מרכיביו.

28. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות. ערבון שהפקיד המבקש בתיק זה יוחזר לו.

החלטה זאת מותרת לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"ה, 05 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט